

Gdańsk, dn. 01 października 2020 r.

03980200385679
RPW/27033/2020 P
2020-10-05

Polskie Towarzystwo Rejestracji
i Identyfikacji Zwierząt Sp. z o.o.
ul. Wrocławska 21
80-155 Gdańsk

Prof. Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Sekretariat Marszałka Senatu
Kancelaria Senatu
ul. Wiejska 6/8,
00-902 Warszawa

Dotyczy zapisów o wprowadzeniu obowiązku znakowania i rejestracji zwierząt w formie poprawek do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw, a także poselskiego projektu o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Szanowny Panie Marszałku,

Polskie Towarzystwo Rejestracji i Identyfikacji Zwierząt Sp. z o.o., administrator największego i najdłużej funkcjonującego w Polsce rejestru zwierząt oznakowanych elektronicznie pragnie wyrazić pełne poparcie względem idei wprowadzenia obowiązkowego znakowania i rejestracji zwierząt towarzyszących.

Zmiany te mogą mieć istotny wpływ na ograniczenie zjawiska bezdomności psów oraz kotów w Polsce, jak również przyczynić się do polepszenia ich dobrostanu.

Zwracamy jednak uwagę, iż elektroniczna identyfikacja i rejestracja zwierząt powinna być realizowana zgodnie obowiązującymi i dobrymi praktykami stosowanymi na terenie innych państw Unii Europejskiej, w tym uwzględniać międzynarodowe procedury i standardy, a także obowiązujące prawo.

Z niepokojem więc przyjmujemy zapisy wskazujące Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną, jako jedyny podmiot wyznaczony do rejestracji zwierząt domowych oznakowanych mikroczipem w Polsce, procedowane w formie poprawek do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw, a także poselskiego projektu o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Jako pionierzy tej metody w naszym kraju, na przestrzeni ostatnich lat kilkakrotnie przedstawialiśmy propozycje powołania Centralnego Rejestru Zwierząt Oznakowanych, między innymi w formie samoobsługowej wyszukiwarki mikroczipów, łączącej bazy danych akredytowane przez właściwe Ministerstwo.

Powyższe propozycje zakładały m.in. przeniesienie kosztów obsługi oraz utrzymania systemu na bazy zrzeszone w Centralnym Rejestrze Zwierząt Oznakowanych, a tym samym minimalne obciążenie budżetu państwa.

Podobne systemy parasolowe od dawna funkcjonują na terenie Europy mając na celu połączenie istniejących rejestrów zwierząt pod auspicjami danego rządu.

Dwie główne bazy zwierząt w Polsce, IDENTYFIKACJA.PL, prowadzona przez Polskie Towarzystwo Rejestracji i Identyfikacji Zwierząt Sp. z o.o., oraz baza Safe Animal, posiadają dane oznakowanych psów i kotów liczone w milionach rekordów.

Stworzenie centralnego rejestru zwierząt w formie jednej bazy i przekazanie jej Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej, a więc lekarzom weterynarii będącym homogeniczną grupą przedsiębiorców, jest kreowaniem monopolu.

Ingeruje to w wolność gospodarczą gwarantowaną przez prawodawstwo krajowe, jak i unijne. Odbiera właścicielom zwierząt możliwość wyboru usług rejestracji, narzuca konkretne warunki cenowe i jakościowe, a także daje prywatnemu podmiotowi pełną i wyłączną kontrolę nad elektroniczną identyfikacją i rejestracją zwierząt w naszym kraju.

Rejestr paszportów prowadzony przez lekarzy weterynarii, wskazany w poselskim projekcie ustawy, został błędnie określony jako jedyny ogólnopolski system rejestracji zwierząt. W rzeczywistości nie jest to jedyny ogólnopolski rejestr, ani też efektywne narzędzie do identyfikacji odnalezionych psów i kotów. Zgodnie z nazwą dotyczy wyłącznie zwierząt posiadających paszporty, a więc tych które z założenia opuszczają terytorium RP, w większości przypadków na stałe.

Warto także podkreślić, że zwierzęta posiadające paszporty stanowią nieliczny odsetek względem wszystkich faktycznie rejestrowanych czworonogów w działających już w Polsce bazach danych, co zostało nawet wskazane przez samych autorów poselskiego projektu z dnia 15 września 2020 r. Jest to zaledwie ok. 400 tys. w skali całego kraju.

Główną ideą znakowania i rejestracji psów oraz kotów jest pomoc zaginionym zwierzętom w ich powrocie do domów. Powiadomianie aktualnych opiekunów to podstawowe zadanie funkcjonujących w Polsce baz danych. Prowadzone działania nierzadko jednak wykraczają poza schemat telefonicznego informowania osób, których dane znajdują się w rejestrze i nie można tego faktu bagatelizować. Wymaga to często zaangażowania wielu podmiotów oraz wykorzystania różnych metod i kanałów komunikacji, tak w kraju, jak i za granicą.

Sprowadzanie więc centralnego rejestru zwierząt wyłącznie do weryfikacji danych jest trywializowaniem złożoności procesów reunifikacji zaginionych psów i kotów z ich opiekunami i świadczy o niedostatecznej analizie całości zagadnienia.

Należy pamiętać, że w kwestii omawianych założeń lekarze weterynarii zajmują się znakowaniem, a nie identyfikacją odnalezionych zwierząt i powiadamianiem ich właścicieli. Wynika to z faktu, iż podstawą prowadzonej przez nich działalności gospodarczej są odpłatne usługi z zakresu weterynarii, do których identyfikacja zwierząt się nie zalicza. Nie są więc w stanie przeznaczyć takich samych zasobów, jakimi dysponują profesjonalne bazy danych, dedykowane do takich zadań.

Z przykrością stwierdzamy, że jako specjaliści, którzy od dwóch dekad z powodzeniem realizują elektroniczne znakowanie i rejestrację zwierząt w Polsce oraz dysponują ogromem wiedzy i doświadczenia, na żadnym etapie prac nad omawianymi zmianami w prawie, nie zostaliśmy zaproszeni do współpracy lub konsultacji.

Powyższe stawia pod znakiem zapytania jakość proponowanych zmian w zakresie znakowania i ewidencji psów i kotów, a także intencje pomysłodawców, twórców oraz bezpośrednich beneficjentów tychże ewentualnie przyjętych zapisów.

W związku z powyższym wnosimy o odrzucenie z poprawek do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw z dnia 11 września 2020 oraz poselskiego projektu z dnia 15 września 2020 o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zapisów dotyczących obowiązku znakowania i rejestracji psów i kotów i uczynienie ich przedmiotem odrębnej, przemyślanej i merytorycznej nowelizacji.

Obowiązek znakowania i rejestracji zwierząt w Polsce to kwestia niezwykle istotna, dotycząca wielu milionów zwierząt, ich właścicieli, istniejącego od ponad dwudziestu lat systemu identyfikacji, a także budżetu państwa. Działania zbyt pochopne mogą z łatwością odnieść skutek przeciwny do planowanego.

Z poważaniem

PREZES
Juliusz Szostakowski